

2006. június 1., csütörtök

55. ragaszkodik az érdekeltek és a jogalkotók aktív részvételéhez a szabályozási együttműködésről szóló párbeszéd-mechanizmusokban;

*
*   *
*

56. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek és az Amerikai Egyesült Államok elnökének és kongresszusának.

P6_TA(2006)0239

A transzatlanti gazdasági kapcsolatok

Az Európai Parlament állásfoglalása a transzatlanti gazdasági kapcsolatokról (2005/2082(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK–USA kapcsolatokról szóló 1990. évi transzatlanti nyilatkozatra, az 1995. december 3-i új transzatlanti menetrendre ⁽¹⁾ és az 1998. május 18-i transzatlanti gazdasági partnerségre ⁽²⁾,
- tekintettel a Bizottság „Új transzatlanti piac” című 1998. március 11-i közleményére (COM(1998)0125),
- tekintettel az 1999. június 21-i bonni nyilatkozatra ⁽³⁾ és különösen a „Jólét és fejlődés előmozdítása a gyorsan változó világban” és „A korai előrejelzés javítása” című szakaszaira,
- tekintettel a 2002. május 2-i „Pozitív gazdasági napirend”-re ⁽⁴⁾,
- tekintettel 2005. június 9-i, a transzatlanti kapcsolatokról szóló állásfoglalására ⁽⁵⁾, illetve 2001. május 17-i ⁽⁶⁾, 2001. december 13-i ⁽⁷⁾, 2002. május 15-i ⁽⁸⁾ és 2003. június 19-i ⁽⁹⁾ korábbi állásfoglalására, illetve 2004. április 22-i ⁽¹⁰⁾ és 2005. január 13-i ⁽¹¹⁾ állásfoglalására,
- tekintettel a Bizottság 2001. március 20-i, „A transzatlanti kapcsolatok megerősítése: összpontosítás a stratégiára és az eredmények elérésére” című közleményére (COM(2001)0154),
- tekintettel a Bizottság 2005. május 18-i, „Egy erősebb EU–USA partnerség és nyitottabb piac a XXI. századra” című közleményére (COM(2005)0196),
- tekintettel a „Gazdasági partnerségünk erősítése” című 2004. évi nyilatkozatra ⁽¹²⁾,
- tekintettel a 2005. június 20-án Washington DC-ben tartott EU–USA csúcstalálkozó eredményeire és különösen gazdasági kezdeményezésére: az Európai Unió és az Egyesült Államok kezdeményezése a transzatlanti gazdasági integráció és növekedés kiterjesztéséről,
- tekintettel az EU és az USA gazdasági minisztereinek 2005. november 30-i találkozásán elfogadott közös EU–USA munkaprogramra a fent kezdeményezés végrehajtásáról,

⁽¹⁾ Aláírva az EU és az USA madridi csúcstalálkozásán.

⁽²⁾ Az EU és az USA londoni csúcstalálkozásán elfogadott közös nyilatkozat.

⁽³⁾ Aláírva az EU és az USA bonni csúcstalálkozásán.

⁽⁴⁾ Elfogadva az EU és az USA washingtoni csúcstalálkozásán.

⁽⁵⁾ HL C 124. E, 2006.5.25., 556. o.

⁽⁶⁾ HL C 34. E, 2002.2.7., 359. o.

⁽⁷⁾ HL C 177. E, 2002.7.25., 288. o.

⁽⁸⁾ HL C 180. E, 2003.7.31., 392. o.

⁽⁹⁾ HL C 69. E, 2004.3.19., 124. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 104. E, 2004.4.30., 1043. o.

⁽¹¹⁾ HL C 247. E, 2005.10.6., 151. o.

⁽¹²⁾ Aláírva az EU és az USA 2004. június 25–26-i shannoni csúcstalálkozásán.

2006. június 1., csütörtök

- tekintettel az USA Kongresszus Képviselőházának a transzatlanti kapcsolatokról szóló 2005. február 9-i 77. állásfoglalás-tervezetére,
  - tekintettel az OECD-nek a termékpiacon liberalizálása és a nemzetközi kereskedelem és beruházás akadályainak megszüntetése előnyeiről szóló tanulmányára („Preferenciális kereskedelmi megállapodások a mezőgazdasági és élelmiszerpiacon – Az Európai Unió és az Egyesült Államok esete”, közzétéve 2005 márciusában),
  - tekintettel a Kereskedelmi Világszervezet hatodik, hongkongi miniszteri szintű konferenciájának előkészítéséről szóló 2005. december 1-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel a Európai Parlament Nemzetközi Kereskedelmi Bizottsága transzatlanti gazdasági kapcsolatokkal foglalkozó 2005. május 26-i meghallgatására,
  - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság munkadokumentumára (PE 364 940),
  - tekintettel a transzatlanti partnerségi megállapodás keretében az EU–USA kapcsolatok javításáról szóló 2006. június 1-i állásfoglalására ⁽²⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
  - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére és a Gazdasági és Monetáris Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság és a Kulturális és Oktatási Bizottság véleményére (A6-0131/2006),
- A. mivel ez az állásfoglalás elsősorban az EU–USA gazdasági kapcsolatokra koncentrál, el kell ismerni, hogy a transzatlanti kapcsolat valamennyi európai és amerikai államot magában foglalja;
- B. mivel a mélyebb integráció természetes állapot két olyan gazdaság számára, amelyeknek hasonló a hátterük, az erőforrásokkal való ellátottságuk és a gazdasági modelljük, de amelyek történelmi, kulturális és gazdasági okok miatt soha nem lesznek azonosak;
- C. mivel az EU és az USA közötti gazdasági kapcsolatok általában a transzatlanti viszony fontos stabilizáló tényezői, és ezek az utóbbi évtizedekben olyan jelentős mértékben bővültek, hogy a két partner egyre növekvő érdekeltséggel bír egymás gazdasági fejlődésében;
- D. mivel az EU és az USA között a szilárd politikai és gazdasági kapcsolatoknak és a közös szabványok kifejlesztésének automatikusan kedvező hatásaik vannak az Észak-Amerikai Szabadkereskedelmi Egyezményben részes országokra;
- E. mivel az Európai Uniónak és az Egyesült Államoknak partnerségük és egy tágabb értelemben vett világkormányzat keretében el kellene köteleznie magát a nemzetközi és többoldalú kereskedelmi (WTO), szociális (ILO) és környezetvédelmi (IPCC és PNUE) szabályok előmozdítása mellett;
- F. mivel a legfontosabb kereskedelmi akadályok az EU és az USA között a mezőgazdaságban találhatók, beleértve a vámtarifákat, vámkontingenseket, a termelést, a kivitelt és a pénzügyi támogatásokat, valamint a technikai akadályokat, és mivel a szolgáltatások kereskedelmének védelmi szintje magas maradt, míg a termékek vámtarifáit fokozatosan megszüntették az érzékeny ágazatok termékei kivételével;
- G. mivel nagyszabásúbb politikai irányítás és jövőkép szükséges az 1995. évi új transzatlanti menetrend és az 1998. évi transzatlanti gazdasági partnerség naprakészé tételéhez az újabb fejlemények és a régebbi konfliktusok figyelembe vétele és a transzatlanti kapcsolatok elmélyítésének folytatása érdekében;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0461.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0238.

2006. június 1., csütörtök

- H. mivel Európának és az Egyesült Államoknak annak egyértelmű feltételezése mellett kell a jövővel szembenéznie, hogy egy kifinomultabb átfogó filozófiával és szilárdabb szerkezettel rendelkező erősebb transzatlanti kapcsolatnak világméretű hatásai lehetnek és ezért megfelelően figyelembe kell venni a más gazdasági szereplők, országok és népek érdekeit a jólét egyenlőbb megosztása érdekében, továbbá azt is, hogy sikeresen nézhetnek szembe a globális kihívásokkal a biztonság, a világgazdaság irányítása, a környezet és a szegénység csökkentése egymással összefüggő területein;
- I. mivel az EU–USA kétoldalú gazdasági kapcsolatokat és a többoldalú cselekvési programot egy kiegészítő és egymást kölcsönösen megerősítő pozitív folyamat alapján kell vizsgálni, és mivel egy integráltabb piac előnye az Európa és az amerikai kontinens közötti széleskörűbb gazdasági kapcsolatokban is éreztetnék hatásukat, feltéve, ha a regionális érdekeket kellően figyelembe veszik a piaci integrációra vonatkozó regionális tárgyalások során;
- J. mivel az azonos helyzetre vonatkozó különböző gazdasági és jogi eszközök és eljárások használatát megfelelően kezelni kell a transzatlanti gazdasági partnerség keretein belül a transzatlanti piac megszüntetésének megakadályozása érdekében;
- K. mivel egy jobban összehangolt szabályozási környezet az EU és az USA között valamennyi ország számára általánosságban és a szomszédos kereskedelmi partnerek, valamint a fejlődő országok számára különösen kedvező lehet;
- L. mivel a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó cselekvési terv – a Parlament sikeres támogatásával – fontos szerepet játszott az EU versenyképesebb tőkepiacainak kialakításában, amelyek megerősítették Európa versenyképességét;
- M. mivel a technológiai és információs társadalmaink belső jellegéből adódó egyre fokozódó sebességű változás fényében az Uniónak növelnie kell a tudományos és műszaki kutatás területén tett mennyiségi és minőségi erőfeszítéseket annak érdekében, hogy megfelelően áthidalja az ugyanezen amerikai ágazattól elválasztó „technológiai szakadékot”, egyenrangú feltételeket biztosítva ezáltal a kétoldalú kereskedelemben;
- N. mivel a szilárdabb tengerentúli gazdasági kapcsolatok létfontosságúak lehetnek a lisszaboni célok megvalósításához;

A tényleges transzatlanti piac

1. hangsúlyozza, hogy bár az utóbbi években úgy tűnhetett, hogy az EU–USA kapcsolatok politikai jellegű feszültségei időnként a gazdasági szférát is érintették, és mivel továbbá úgy tűnhetett, mintha a globalizációhoz és a feltörekvő piacok – úgymint Kína, India, Brazília – felé való fordulás csökkentette az EU–USA gazdasági kapcsolatainak nagyságrendjét vagy jelentőségét; valójában azonban – ahogy azt nemrég készült munkák⁽¹⁾ egyértelműen mutatják – ennek épp az ellenkezője igaz:
- a) a két nagy piac közötti kereskedelem korábban nem tapasztalt szintet ért el, és a kereskedelmi forgalom napi egymilliárd eurót jelent;
- b) a szolgáltatások kereskedelmének jelentős növekedése folytatódott azáltal, hogy az EU közel 120 000 millió euró értékben exportált az Egyesült Államokba, amely az EU-n kívüli szolgáltatások teljes összege egyharmadának felel meg és 15 000 millió euró értékű többletet jelent a szolgáltatások Egyesült Állammal folytatott kereskedelmében;
- c) az Atlanti-óceánon átnyúló kölcsönös külföldi közvetlen befektetés (a határon átnyúló integráció legmélyebb formája) jelenleg több mint 1 500 000 millió euró, és jelentős mértékben növekedett;
- d) Európa és az USA külföldi leányvállalatainak profitja egymás piacain 2003 óta rekordösszegeket ért el;
2. hangsúlyozza e tekintetben, hogy az ilyen EU–USA gazdasági kapcsolatok jelentős mértékű foglalkoztatást is eredményeznek, mivel a transzatlanti gazdaság már közel 7 millió munkahelyet teremtett a két oldalon, amelyek továbbra is annak működésétől és bővítésétől függenek;

⁽¹⁾ Daniel S. HAMILTON–Joseph P. QUINLAN (szerk.): Deep Integration: How Transatlantic Markets are Leading Globalization, 2005. június; Francisco CABRILLO, Jaime GARCÍA-LEGAZ és Pedro SCHWARTZ: A case for an open Atlantic Prosperity Area, FAES, 2006.

2006. június 1., csütörtök

3. megjegyzi, hogy bár az EU és az USA gazdasági olyan mértékben összefonódtak és integrálódtak, hogy valós transzatlanti piacot jelentenek, még mindig kihasználatlan a jelentős növekedési és a foglalkoztatási potenciál a fennmaradó kereskedelmi akadályok következtében;
4. megállapítja, hogy az EU–USA kapcsolatot jelentős mértékben beárnyékolják a politikai konfliktusok és gyakran az üres retorika és kereskedelmi viták jellemzik; megjegyzi, hogy az Atlanti-óceán mindkét oldalán hiányok mutatkoznak annak megértésében, hogy milyen mértékben mélyült el és vált integrálttá a transzatlanti gazdaság; figyelmeztet ezért az ebben az egyedülálló kapcsolatban azzal kapcsolatosan rejlő kockázatokra, hogy ezt eleve adottnak veszik, és a szükséges politikai elkötelezettség és odafigyelés helyett jóindulatú felületességgel kezelik;
5. attól tart, hogy a transzatlanti kapcsolatok jelenlegi keretei nem megfelelően tükrözik a fent említett valóságot; ezért képzeletdúsabb és stratégiaibb megközelítésen alapuló válaszra szólít fel az EU és az USA gazdaságát befolyásoló olyan nyomasztó gazdasági kérdésekre, mint például a versenypolitikák, szabványosított vállalatirányítás, összeegyeztethető vagy közös szabványok és még hatékonyabb szabályozási együttműködés;

Az előre vezető út: szorosabb transzatlanti gazdasági partnerség

6. megjegyzi, hogy az említett 2005. május 18-i bizottsági közlemény megfelelő alap a transzatlanti gazdasági kapcsolatok számottevő megerősítéséhez; hangsúlyozza, hogy további munka szükséges a transzatlanti piac valós körülményeinek elegendő nyilvános és politikai támogatásban részesülő működési és stratégiai koncepcióvá történő alakításához;
7. ajánlja, hogy a következő, 2006. évi csúcstalálkozóig az EU és az USA állapodjon meg az 1995. évi új transzatlanti meterend és az 1998. évi transzatlanti gazdasági partnerség naprakésszé tételében, és alakítson ki egy olyan új transzatlanti partnerségi megállapodást, amely mindkettőre vonatkozik, és amely 2015-re „akadálymentes transzatlanti piac” eléréséhez vezet, a pénzügyi szolgáltatások és a tőkepiacok tekintetében egy 2010-re előrehozott céldátummal; ennek a kezdeményezésnek a 2005. júniusi EU–USA csúcstalálkozón elfogadott gazdasági kezdeményezésen és a közös EU–USA munkaprogramon kell alapulnia, amelyek ágazatonként egyedi célokat határoztak meg a 2005–2006. évek során elért fejlődés felmérésére figyelemmel, valamint meghatározták a jövőben teendő lépéseket;
8. hangsúlyozza, hogy a javasolt partnerségi megállapodás gazdasági fejezetének új szerkezetet kell tartalmaznia, amelynek részei: szabályozási együttműködés; horizontális jellegű működési eszközök (ideértve egy hatékony korai előrejelző rendszert és a versenyjog alkalmazására vonatkozó harmadik generációs megállapodást); a fent említett közös EU–USA munkaprogramon alapuló ágazati gazdasági együttműködési megállapodások;
9. hangsúlyozza, hogy a transzatlanti gazdasági együttműködés megerősítése nem vezethet a szabályozás gyengítését jelentő harmonizációhoz, amely rontja a fogyasztói bizalmat az egészség és a biztonság tekintetében; ezért sürgeti a transzatlanti fogyasztói párbeszéd és a transzatlanti környezeti párbeszéd újraélesztését a fogyasztók egészségének, biztonságának és a környezet védelmének előmozdítására irányuló „legjobb gyakorlat” kifejlesztése érdekében, ezáltal előmozdítva a fenntarthatóbb transzatlanti piacot;
10. megerősíti, hogy a növekvő nemzetközi verseny nyomásával jellemzett jelenlegi helyzetben létfontosságú ilyen közös gazdasági térség célul tűzése azért, hogy növeljék a politikai elkötelezettséget egy olyan alapvetőbb gazdasági napirend iránt, amely fokozza mindkét partner tudásalapú gazdaságának versenyképességét, előmozdítja a növekedést és az innovációt, és ezáltal új munkahelyeket teremt és fokozza a prosperitást;
11. megjegyzi, hogy a megosztott nemzetközi szabályozási környezet akadályozza a nemzetközi kereskedelem növekedésének lehetőségeit, és hangsúlyozza, hogy az EU és az USA közötti szorosabb szabályozási együttműködés alapvető egy összehangoltabb szabályozási környezet felé történő elmozdulásban, ami által a gazdasági szereplők valamennyi országból általában és a fejlődő országokból különösen alacsonyabb költségek mellett és nagyobb szabadsággal működhetnek;

2006. június 1., csütörtök

12. rámutat, hogy az USA és az EU gazdaságának kedvező helyzete, valamint gazdasági kapcsolataiknak különösen az intézményesített eszközök általi erősítése az érintett két terület súlya miatt nem kis mértékben, hanem az egész világ gazdaságának a növekedéséhez és fejlődéséhez járul hozzá;

13. felhívja a transzatlanti partnerséget, amely a világ bruttó hazai termékének nagyjából 57%-át teszi ki és a világgazdaság hajtómotorja marad, hogy töltsön be globális vezető szerepet a kölcsönös függőség, az új gazdasági hatalmak felemelkedése, valamint a nemzeti határokon átívelő globális gazdasági kihívások számának növekedésével jellemzett helyzettel összefüggésben; azt ajánlja, hogy ebből a szempontból részletesebb és rendszerezettebb konzultációkat folytasson a közös gazdasági kérdésekről a többi nagy gazdasági szereplővel (beleértve Brazíliát, Chilét, Indiát, Japánt, Kanadát, Kínát, Mexikót és Oroszországot);

14. úgy ítéli meg, hogy eltekintve ezektől az egyedi gazdasági térségektől, a nemzetközi gazdaság egésze érdekében álló biztonságosabb és stabilabb kereskedelem megköveteli a monetáris ingadozások jobb koordinálásának megfelelő és szorosabb formáinak kidolgozását;

A dohai fejlesztési menetrend

15. hangsúlyozza, hogy az EU és az USA egyaránt különös felelősséggel és közös célokkal bír a folyamatban levő többoldalú WTO-tárgyalások során, aminek következtében teljes mértékben érdekeltek a konstruktív együttműködésben; felszólítja mindkét partnert a dohai fejlesztési menetrend ambiciózus és jól megalapozott programjának tiszteletben tartására a fejlesztési dimenzióra teljes figyelemmel, annak érdekében, hogy előkészítsék az utat a dohai forduló 2006-ban történő sikeres lezárásához;

16. sürgeti, hogy az EU és az USA továbbra is maradjon teljes mértékben elkötelezett a WTO többoldalú tárgyalásai mellett, és ne kezdjen versenyt kétoldalú vagy regionális kereskedelmi megállapodások érdekében; megismétli a Bizottsághoz intézett felhívását, hogy a Bizottság ne döntsön lehetséges új kétoldalú vagy regionális kereskedelmi megállapodások kívánatosságáról vagy megvalósíthatóságáról az Európai Parlamenttel folytatott előzetes és jelentőségteljes konzultációk nélkül;

17. reméli, hogy jelentősen csökkennek az EU-ban és az USA-ban a tarifális plafonok és más jelentős vámok, tekintet nélkül arra, hogy a dohai forduló sikeresen zárul-e;

18. üdvözli a WTO keretein belül létrejött, a mezőgazdasági kiviteli támogatások valamennyi formájának, beleértve az élelmiszer-segélyeket és más export-visszatérítési rendszereket, 2013-ig történő határozott megszüntetéséről szóló megállapodást, és hangsúlyozza, hogy hasonló előrelépést kell még elérni a hazai támogatás és piachoz való hozzáférés területein is;

19. felhívja az USA-t, hogy szüntesse meg az olyan vámakadályokat, mint például a vámhasználati díj és az importőrökkel szembeni túlzott számlázásai követelmények; sajnálattal tölti el, hogy az Amerikai Egyesült Államok Vám- és Határvédelmi Hivatala nem ismeri el az EU-t vámunióknak és „származási országnak”; felhívja az USA kormányát, hogy változtasson az EU-nak a Vámigazgatások Világszervezetén (WCO) belüli tagságával kapcsolatos elutasító felfogásán;

A gazdasági kezdeményezés nyomon követése, valamint az EU és az USA gazdasági minisztereinek 2005. november 30-i informális találkozója

20. támogatja a gazdasági nyilatkozat végrehajtására vonatkozó közös EU–USA munkaprogramnak az EU és az USA gazdasági minisztereinek találkozóján történő elfogadását, amely program tizenegy területen tartalmaz a transzatlanti gazdasági integrációra irányuló meghatározott tevékenységeket; felhívja azonban mindkét partner figyelmét arra, hogy vállaljanak elkötelezettséget egy határozottabb irányultságú, hosszú távú stratégiai célokkal és a közös intézkedések és projektek végrehajtására vonatkozó részletes ütemtervvel rendelkező olyan ambiciózusabb folyamat hiteles végrehajtása és ennek a közös munkaprogramnak az elmélyítése iránt, amely figyelembe veszi a független szabályozási hatóságok egyedi szerepét; megjegyzi e tekintetben, hogy aktívan be kell vonni a már létrejött transzatlanti párbeszédet érdekelt feleit, köztük a fogyasztói csoportokat a gazdasági kezdeményezés és a munkaprogram nyomon követési és felülvizsgálati folyamatába;

2006. június 1., csütörtök

21. úgy véli, hogy a javasolt partnerségi megállapodás gazdasági fejezetének külön elképzeléseket kell biztosítania a gazdasági kezdeményezéssel összhangban a nem tarifális akadályok megszüntetésére a kulcsfontosságú piaci ágazatokban a szabályozások fokozatos közelítése, valamint a szabályok és szabványok kölcsönös elismerésének a folyamata által;

A szabályozási és szabványügyi együttműködés

22. üdvözli, hogy végre elkezdődött a 2005. júniusi csúcstalálkozón tett nyilatkozat egyik lényeges elemét képező, „magas szintű szabályozási együttműködési fórum” létrehozására irányuló kötelezettségvállalás megvalósítása, a 2006. évben legalább két ülés megszervezésére vonatkozó javaslattal; ajánlja az EU–USA szabályozási együttműködés 2005. évi ütemtervének gyors és teljes körű végrehajtását; figyelmeztet arra, hogy az egyes érdekeltek és hatóságok elégséges mértékű és kellő időben történő bevonása és támogatása nélkül a szabályozási együttműködés nem hozza meg a várt eredményeket;

23. megismétli, hogy tekintélyes számú kereskedelmi és beruházási akadállyal kell még mindig megküzdeni mind az EU-ban, mind pedig az Egyesült Államokban, és megjegyzi, hogy aggasztó a növekvő nyomás a külföldi versenyre protekcionista vagy méltánytalan kereskedelmi eszközökkel történő válaszára; hangsúlyozza, hogy segíthet a legtöbb ilyen probléma kiküszöbölésében a gazdasági kezdeményezésben és a javasolt új transzatlanti partnerségi megállapodásban tükröződő, a nyitottság, átláthatóság és a jogállamiság elvei iránti újólagos elköteleződés;

24. hangsúlyozza, hogy a szabályozási korlátok váltak az egyik legjelentősebb kereskedelmi és beruházási akadállyá az EU és az USA között, és különösen óv a további indokolatlan állami szintű szabályozások elterjedésétől, a vonatkozó nemzetközi szabványok, mint a műszaki szabályozás alapjainak alkalmazása elmaradásától, valamint a harmadik személyek igazolásaiba vetett túlzott bizalom gyakorlatától az Egyesült Államokban;

25. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az Egyesült Államokban hiányzik a „nemzetbiztonság” fogalmának pontos meghatározása és azt kereskedelmi és beruházási akadályként túlzott mértékben használják; különösen sajnálattal tölti el az úgynevezett Berry módosítás, amelyet a védelmi minisztérium alkalmaz, valamint az 1988-as Exon-Florio módosítás és az azt követő jogszabályok, amelyek korlátozzák a nemzetbiztonsággal akár érintőlegesen kapcsolatban lévő cégekbe történő külföldi beruházást vagy az azokban való tulajdon-szerzést;

26. megjegyzi, hogy a bírósági eljárási szabályok és a bírósági határozatok elismerésének gyakorlata közötti eltérések az EU országokban és az USA államaiban jelentős hatással vannak a transzatlanti ügyletek jogi vitáira; felhívja az EU-t és az Egyesült Államokat, hogy vizsgálja meg egy, a joghatóságról, valamint a polgári jogi és kereskedelmi kérdésekben hozott bírósági határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló egyezmény megvalósíthatóságát;

27. megjegyzi, hogy a transzatlanti távközlési piacot továbbra is akadályozzák a szabályozási korlátozások és az összeegyeztethetetlen szabványok, amelyek olyan helyzethez vezetnek, amelyben annak ellenére, hogy a világ tíz legnagyobb távközlési vállalatából kilencnek a székhelye az EU-ban vagy az Egyesült Államokban van, egy amerikai vagy európai társaság sem működik jelentős mértékben mindkét kontinensen egyszerre;

A nyílt és versengő tőkepiacok ösztönzése

28. felhívást intéz arra, hogy megbízható jogszabályi felügyelet alapján történjen meg a számviteli szabványok kölcsönös elismerése, majd azok progresszív összehangolása annak érdekében, hogy a vállalatok mindkét piacon egyetlen szabványt alkalmazhassanak a tőzsdei költségek csökkentésére; ugyanakkor felkéri a Bizottságot, hogy tartsa szoros ellenőrzés alatt a Nemzetközi Számviteli Standard Bizottság/Pénzügyi Számviteli Standard Bizottság ekvivalencia-ütemtervét az Egyesült Államok javára történő részrehajlás elkerülése érdekében;

29. felhív a pénzügyi piacok szabályozásáról szóló párbeszéd javítására a transzatlanti pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos politika kétévenkénti, az Európai Parlament és a Bizottság, az illetékes amerikai hatóságok, valamint az Egyesült Államok Kongresszusa gazdasági bizottságai részvételével történő felülvizsgálataival, amelyre az évente megrendezett EU–USA csúcstalálkozó előtt kerül sor; méltatja az ágazat szereplőit, különösen a Határidős és Opciók Ügyletek Társasága által eddig elvégzett munkát;

2006. június 1., csütörtök

30. erőteljesen elutasítja, hogy az Egyesült Államok elhalasztotta a tőkekövetelményekről szóló Bazel II. egyezmény végrehajtását, és felhívja az Egyesült Államokat, hogy a bankok világméretű működési területének kialakítása érdekében tartsa tiszteletben saját kötelezettségvállalásait; úgy véli, hogy a széttartó megközelítési módok akadályozhatják, hogy az Egyesült Államokban is tevékenykedő európai bankok integrált kockázatkezelési rendszereket építsenek ki;

31. elégedetlenségét fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy az EU viszontbiztosítóinak az Egyesült Államokban teljes mértékben kezességet kell vállalniuk a kockázatokért, és nagymértékben diszkriminatív szabályokkal kell szembenéznük az egyes államokban, amelyek nagy összegű biztosítékok előírásával passzíváik túlfinanszírozását követelik meg tőlük (az Egyesült Államokban akkreditált, és ott működő viszontbiztosítóknak nem kell ilyen biztosítékkövetelményeknek megfelelniük); felhívja az Egyesült Államok illetékes hatóságait, hogy törekedjenek a transzatlanti kölcsönös elismerés kibővítésére, valamint a bonitási és jelentéskészítési követelmények egységesítésére;

32. ragaszkodik az Egyesült Államok részvénytőzsdéin jelenleg érvényes kivonulási szabályok gyors összehangolásához, amelyek pillanatnyilag jelentős megterhelést jelentenek a tőzsdéről kivonulni szándékozó európai cégek számára; üdvözli az Egyesült Államok Értékpapír- és Tőzsdefelügyeleti Bizottságának javaslatát, amely szerint fő követelményként a kereskedelem nagyságrendjét, és nem a részvényesek számát kell figyelembe venni; valamint felhívja a Bizottságot, hogy az EU érdekeinek védelme érdekében kövesse nyomon ezeket az új fejleményeket;

33. úgy véli, hogy egy összefüggőbb vállalatirányítási párbeszédre, valamint a vállalatirányítási és -felügyeleti követelmények harmonizálására van szükség a Sarbanes-Oxley törvényhez hasonló területenkívüliségi incidensek elkerülésére, például a Transzatlanti Vállalatirányítási Párbeszéd javítása segítségével; felhívást intéz a globális fedezeti alapok szorosabb, közös vizsgálatára az EU és az Egyesült Államok által;

34. kéri a Bizottságot, hogy az EU tegye naprakésszé a megtakarítási irányelv alkalmazását az Egyesült Államok vonatkozásában;

Pénzmosással és a terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos együttműködés

35. megjegyzi, hogy a nyitott piacok nagymértékben függenek a biztonságos és megbízható rendszerektől, és hogy a bizalom elengedhetetlenül szükséges a globális kereskedelmi kapcsolatokban; támogatja a vállalati és pénzügyi csalások, a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem elleni harc folytatására irányuló szoros EU–USA együttműködést a rendes kereskedelmi és magántranzakciók megzavarása nélkül;

Az innováció és a technológiafejlesztés ösztönzése

36. üdvözli az Atlanti-óceánon átívelő szinergia növelésére irányuló célt számos, az erősebb tudás alapú gazdaságok fejlődésében létfontosságú területen;

37. ösztönzi a közös kutatási projektekbe a KKV-kat is bevonó transzatlanti kutatási partnerség létrehozását, valamint azon intézkedések elfogadását, amelyek az európai kutatók Európába történő hazatérésének bátorítására irányulnak;

38. rámutat arra, hogy mindkét fél számára előnyös a kutatás-fejlesztés terén való együttműködés előmozdítása és beruházási programok megvalósítása például az alábbi területeken:

- a) nagy sebességű szárazföldi közlekedési technológiák, különösen a kiemelten hatékony tömegközlekedési rendszerek új típusai a városfejlesztésben,
- b) a szintetikus üzemanyagok kifejlesztése és személygépjárművek, tehergépjárművek és buszok elektromos meghajtási mechanizmusai, valamint az üzemanyagcellák alkalmazása stb,
- c) új technológiák kifejlesztése az üvegházhatást okozó gázok csökkentésére;

2006. június 1., csütörtök

39. emlékezteti e tekintetben a tagállamokat és az Egyesült Államokat a 2003-as közös nyilatkozat mindkét aláírója által hangoztatott kötelezettségvállalásra, hogy támogatják a hidrogéngazdaságot, és bár üdvözli az elért fejlődést, úgy véli, hogy további együttműködés szükséges;
40. úgy ítéli meg, hogy információs és kommunikációs technológiák (IKT) mindkét gazdaságban nagy fontossággal bírnak; ezért egy sor közös intézkedést ajánl annak érdekében, hogy:
- ösztönözzék az olyan kulcsfontosságú technológiák telepítését, mint például a szélessávú internet, a rádiófrekvenciás vezérlésű azonosító berendezések és más innovatív technológiák, figyelembe véve az interoperabilitást,
  - tegyék biztonságossá a hálózatokat és mozdítsák elő az információáramlást, különös figyelemmel kéretlen elektronikus levelekre,
  - biztosítsák a számítógépes biztonsággal foglalkozó szolgálatok szoros együttműködését,
  - foglalkozzanak a barangolás (roaming) magas költségével;
41. úgy véli, hogy a kutatási és technológiafejlesztési hetedik keretprogram egyedülálló lehetőséget fog jelenteni a közös cselekvésekre:
- a kutatási együttműködés kiemelt területeinek meghatározásában új transzatlanti piacok fejlesztése érdekében (pl. a hidrogén tüzelőanyag-cellák technológiai és a nanotechnológia),
  - a polgárok biztonsága szempontjából fontos területeken és komplex hálózati rendszerek és az információs társadalom technológiáit alátámasztó információs infrastruktúrák megbízhatósága területén végzett közös kutatásban,
  - az Európai Kutatási Tanács (ERC) és a National Science Foundation (NSF) közötti szoros együttműködésre való ösztönzésben;
42. úgy ítéli meg, hogy új és meglévő űrprogramok bizonyos mértékig lehetőséget jelentenek közös vállalkozások létrehozására a világűr felfedezése során az alábbiak révén:
- az együttműködés elősegítése az olyan kulcsfontosságú területeken, mint a Föld megfigyelése, műholdas navigáció (a Galileo és a GPS által), elektronikus kommunikáció, űrtudomány és az űr felfedezése;
  - a szabályozási korlátokkal való foglalkozás egy jól működő transzatlanti piac megteremtése érdekében az űripar számára;
  - az US International Traffic in Arms Regulations szerinti szükségtelen szabályozás megszüntetése és a rakétaindító állvány nemzetközi piacának liberalizálása;
43. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen ajánlást egy közös malária kutatási programra a világméretű járványt okozó betegségekre irányuló, már létező közös kutatások mellett;
44. támogatja az Egyesült Államok e téren tapasztalt erősségeivel kapcsolatos hasznos példákra alapuló, a vállalkozások és a kockázatvállalás fejlesztésére irányuló tevékenységeket az EU-ban;

A kereskedelem, az utazás és a biztonság előmozdítása

45. megállapítja, hogy a vízumpolitika jelenleg a Közösség kizárólagos hatáskörébe tartozik; felkéri a Bizottságot, hogy késedelem nélkül kezdjen tárgyalásokat az USA hatóságaival a Visa Waiver program valamennyi európai polgárra való kiterjesztése, valamint a jelenlegi, különösen az új tagállamok polgárait érintő hátrányos megkülönböztetések felszámolása érdekében;
46. hangsúlyozza, hogy a vízumszerzési eljárás nehézsége az európai vállalkozások és polgárok költségeinek növekedéséhez vezetett; üdvözli a „megbízható személy” kezdeményezést, amelynek – a turisztikai vagy üzleti célú utazást megkönnyítő eszközként – kölcsönösen kialakított kötelező rendelkezéseken kell alapulnia;

2006. június 1., csütörtök

47. sajnálattal tölti el, hogy a legtöbb uniós állampolgár még mindig szigorú vízumellenőrzési kötelezettség alá esik, amely fékként hat a munkavállalók szabad mozgása és cseréje, valamint mindazok tekintetében, akiknek üzleti célból az Egyesült Államokba kell utazniuk vagy ott kell tartózkodniuk; felhívja az Egyesült Államokat, hogy mutasson nagyobb rugalmasságot e tekintetben, különösen az olyan európai polgárokkal szemben, akik üzleti célból rendszeresen utaznak oda;

Az energiahatékonyság ösztönzése

48. ajánlja, hogy kezdődjön nyíltabb és őszintébb eszmecsere a világ energiakereskedelme nyitottságának növelése, a megújítható energiaforrások világszerte való elterjedésének elősegítése, a szállító partnerekkel való együttműködés fejlesztése és egy közös energetikai biztonsági stratégia, valamint egyéb politikák meghatározása céljából, ezzel ösztönözve a geopolitikai és gazdasági stabilitást mind a szállító, mind a tranzit országokban, tekintettel arra, hogy az energiapolitika döntő fontosságú a gazdasági fejlődés szempontjából és nem választható el az alapvető geopolitikai ügyektől és a külpolitikától;

49. sajnálattal tölti el, hogy csak az EU vállal vezető szerepet a nemzetközi klímapolitikában, hogy az USA a világ legnagyobb üvegházhatást előidéző gáz kibocsátója, és hogy még mindig szükséges annak szorgalmazása minden politikai szinten, hogy vállalja felelősségét az éghajlatváltozás kapcsán; ennélfogva sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az USA kormánya továbbra is ennyire vonakodik bármiféle jelentőségteljes nemzetközi partnerségre lépni a klímaváltozással kapcsolatban, mindazonáltal megjegyzi, hogy az USA szerény lépést tett előre, amennyiben az ENSZ 2005. decemberi, a klímaváltozásról szóló keretegyezményről szóló montreali konferenciáján elfogadottaknak megfelelően már hajlandó részt venni egy részletes, előretekintő párbeszédben; üdvözlöi a tényt, hogy egy, az Egyesült Államokban kialakulóban lévő érdekközlő, amelyhez a Kongresszus mindkét házának és mindkét pártjának tagjai, állami jogalkotók, helyi hatóságok, nem kormányzati szervezetek és az üzleti szféra képviselői tartoznak, nagyobb szabású ütemtervet sürget az üvegházhatású gáz kibocsátás problémájának kezelése érdekében;

50. úgy ítéli meg, hogy az energiaágazat mind az EU, mind az USA számára közös kihívást jelent és hogy bár jelentős intézkedésekre került sor mindkét oldalon, az ágazat olyan kölcsönös előnyökkel járó megközelítést igényel, amely az alábbiakra törekszik:

- a) olyan közös stratégia kialakítása, amely a fosszilis energiaforrásoktól való nagymértékű függésre irányuló olyan konkrét intézkedések megvalósítása révén, amelyek az energiahatékonyságra, a megújuló energiákra, és mind az energiával mind a szállítási ágazattal kapcsolatos ellátási biztonságra vonatkoznak,
- b) a tiszta kapcsolt hő- és villamosenergia-termelés (CHP) és a megújuló technológiák fejlesztése (pl. széndioxid-visszatartás és -tárolás és más alacsony széndioxid-kibocsátású technológiák),
- c) az USA és a gazdaságilag felemelkedő országok, mint Kína és India, arra való ösztönzése, hogy a Kiotói Jegyzőkönyv lejártát követően dolgozzanak ki intézkedéseket az EU-val közösen a hosszú távú és gazdaságilag vállalható kibocsátáscsökkentés eléréseért és azért, hogy szakszerű, költséghatékony és környezetkímélő választ adjanak a klímaváltozás következtében előállt károkra,
- d) az atomenergia fontos szerepének elismerése a széndioxid-mentes villamos energia előállításában és a közös kutatás és fejlesztés folytatása ezen alapvető fontosságú technológia, és a hidrogéngazdasághoz való hozzájárulásának módjai terén,
- e) a Nemzetközi Atomenergia Ügynökséggel együttműködve a biztonságot előmozdító és a nukleáris anyagok katonai célú felhasználását megakadályozó globális nukleáris politika multilaterális keretére irányuló közös javaslat kidolgozása;
- f) következőképp közös stratégia kidolgozása mind olyan más országokra vonatkozóan, amelyek energiaigénye nagy, illetve gyorsan növekszik, mind az előállító országokra vonatkozóan;

51. hangsúlyozza, hogy szükség van az EU és az USA közötti megerősített tudományos együttműködésre a bioüzemanyagok vonatkozásában, és javasolja, hogy a második generációs bioetanolra és biodízellel összpontosító közös EU-USA bioüzemanyag-munkaprogramra irányuló kezdeményezést minél előbb hajtsák végre;

2006. június 1., csütörtök

Szellemi tulajdonjogok

52. üdvözli az EU és az USA gazdasági minisztereinek találkozásán arra vonatkozóan született megállapodást, hogy a 2006. évi EU–USA csúcstalálkozóig a szellemi tulajdonjogok érvényesítésére vonatkozó együttműködési stratégiát dolgoznak ki, amely küzdelmet indít a szellemi tulajdonjogok visszaéléssel és a harmadik országokban, különösen Kínában és Oroszországban történő nem hatékony jogérvényesítéssel szemben, és amely fejleszti a fokozott vám- és határellenőrzési együttműködést és ösztönzi a köz- és magán-szféra partnerségét és a harmadik országoknak nyújtott összehangolt technikai támogatásokat;

53. sajnálattal tölti el a közös egyetértés hiánya a földrajzi árujelzőket illetően; sajnálattal tölti el, hogy a két alapvetően eltérő szabadalmi rendszer (az Egyesült Államokban a feltalálói elsőbbség, míg a világ többi részében a bejelentői elsőbbség rendszere) egyidejű fennállása továbbra is súlyos problémákat okoz az európai vállalkozásoknak; ösztönzi az USA Kongresszusát, hogy folytassa a szabadalmi rendszer reformját, a bejelentői elsőbbség rendszere felé mozdulva;

54. ösztönzi az EU-t és az Egyesült Államokat, hogy a megfelelő csatornák használatával működjenek együtt a harmadik országokban, különösen Kínában és Oroszországban történő szellemi tulajdonjogokkal való visszaélések elleni küzdelemben;

Beruházás

55. ajánlja, hogy a 2006. évi csúcstalálkozó hivatalosan fogadjon el egy, a kölcsönös befektetés előtt még mindig fennálló fő akadályokat meghatározó átfogó leltárt, továbbá az ilyen akadályok csökkentéséhez vagy megszüntetéséhez szükséges egyedi intézkedések listáját, teljes összhangban a belső piaci szabályokkal, beleértve a közszolgáltatásokra vonatkozó intézkedéseket és az elővigyázatosság elvét;

56. támogatja a beruházást megkönnyítő intézkedéseket és az összes transzatlanti beruházási korlát eltávolítását az alábbiak által: a) a könyvelési normák közelítése; b) egyenlő esélyek a pénzügyi piacok terén; c) kölcsönösen tisztességes versenypolitika, és d) a bizonyos ágazatokban még mindig fennálló protekcionista intézkedések fokozatos megszüntetése; megkérdőjelezi a fennmaradó tulajdonszerzési megszorításokat az USA-ban, különösen a védelmi és a repülési ágazatban, és támogatja az USA nemzetközi befektetési bizottságának reformját; kéri, hogy a Bizottság készítsen tanulmányt a belső piacon az átvételek korlátairól, amelyek hátrányban részesítik az EU-s vevőket az USA-beliakkal szemben; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az EU-ban fennálló tulajdonszerzési megszorításokat ne lehessen az USA-beli megszorítások igazolására szóló érvként felhasználni;

Versenypolitika és végrehajtás

57. közös transzatlanti versenypolitikai keret létrehozására szólít fel, amely javítaná a jogérvényesítési tevékenységek koordinációját és elősegítené a bizalmas információk cseréjét; nyomatékosan kijelenti, hogy a versenyszabályok egyenlő alkalmazása az Atlanti-óceán mindkét oldalán a vállalat székhelyétől függetlenül elengedhetetlen a versenyképes és egységes transzatlanti piac létrehozásához;

58. támogatja az Egyesült Államokkal olyan további versenyügyi megállapodás megkötésére vonatkozó célt, amely az EU és az USA versenytörvények alapján lehetővé teszi a vizsgálatok során bizalmas információk egymásnak történő átadását;

Közbeszerzés

59. ajánlja, hogy a 2006. évi csúcstalálkozó formálisan fogadja el a két partner között a határon átnyúló közbeszerzés tekintetében fennálló jogi, gyakorlati és technikai akadályokat tartalmazó átfogó leltárt, továbbá az ezek miatt szükséges intézkedések listáját, amely figyelembe veszi az általános érdekű szolgáltatások különleges esetét; ösztönzi, hogy a két partner a meglévő és jövőbeli GPA-kötelezettségvállalások mértékén túlmenően teljesítsen, ezáltal lehetővé téve egyrészt a lehetőségek bővítését mindkét fél részére, másrészt az európai versenyképesség erősítését és új piacok teremtését az európai üzleti vállalkozások, különösen a KKV-k számára;

60. támogatja az EU és az USA közötti együttműködés megerősítését a közbeszerzési piacok megnyitása érdekében; hangsúlyozza, hogy az egyenlő versenyfeltételek elfogadása az ágazatban új lehetőségeket teremt majd az EU vállalatai, különösen pedig a kis- és középvállalatok számára;

2006. június 1., csütörtök

61. sajnálattal tölti el, hogy az USA széles körben fenntart diszkriminatív „Buy America” intézkedéseket, amelyhez egyéb, szövetségi finanszírozású infrastrukturális programok is járulnak, pontosabban sajnálja, hogy az európai védelmi vállalkozások még mindig nehezen köthetnek üzletet az USA védelmi piacán, és nehezen szerezhetnek be USA védelmi vonatkozású technológiát a védelmi beszerzések területén és általában a védelmi ipari ágazatban tapasztalható valódi „kétirányú” transzatlanti kapcsolatok hiánya miatt; kéri az USA Kongresszusát, hogy fogadja el a transzatlanti gazdaság valóságát, még a biztonsághoz kapcsolódó piacokon is;

Szolgáltatások/A képzések kölcsönös elismerése

62. megállapítja, hogy csak az építészek szervezete ösztönözte mindkét fél illetékes hatóságait a képzések kölcsönös elismerésére a munkaprogram keretében; elismeri, hogy a többi szakma inkább az EU-s és egyesült államokbeli partnerszervezetek közötti együttműködés révén képzei el az elismerési eljárások rendezését; felkéri a Bizottságot, hogy tájékoztassa az Európai Parlament illetékes bizottságait a kölcsönös elismerés fennálló akadályairól mindkét fél részéről;

63. megállapítja, hogy jelentős különbségek léteznek az USA állami között a diplomák és a szakképzések horizontális elismerése tekintetében, ami megnehezíti a transzatlanti piac további fejlődését; sürgeti a Bizottságot, hogy kezdjen tárgyalásokat megállapodás kötése céljából speciális ágazatok, mint a pilótaengedélyek tekintetben; valamint sürgeti az Egyesült Államokat, hogy dolgozzon ki olyan, az európai modellen alapuló rendszert, ahol a tagállamok között csaknem valamennyi diplomát és szakképzést kölcsönösen elismernek, mint ahogyan ez az EU belső piacán működik;

Szolgáltatások/Légiközlekedési szolgáltatások

64. üdvözli az EU–USA légiszolgáltatások liberalizációja terén nemrég elért előrehaladást, és hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a lehető leghamarabb szülessen olyan, a viszonyosság elvén alapuló teljes körű megállapodás, amely feloldja az USA légitársaságainak tulajdoni korlátozásait;

65. fenntartja, hogy – mivel a kereskedelem és a turizmus kiemelt jelentőséggel bír mindkét fél számára – a 2007-ben kötendő transzatlanti partnerségi megállapodás mindenképpen tartalmazzon egy külön fejezetet a közlekedési politikáról, kiegészítve csúcstalálkozókkal, az amerikai Kongresszus tagjai és az Európai Parlament közlekedésért felelős bizottságai közötti találkozókkal, az USA közlekedési minisztere és az európai közlekedési biztos és bizottsági tisztviselők közötti találkozókkal, a repülésbiztonságért felelős ügynökségek és a szövetségi igazgatás megfelelő szervei közötti együttműködéssel;

WTO-vitarendezés az EU és az USA között

66. ragaszkodik ahhoz, hogy bár a WTO-bizottságok jelentős mértékű politikai töréseket idézhetnek elő, a kereskedelmi vagy gazdasági viták természetes összetevői a transzatlanti gazdasági kapcsolatoknak;

67. ajánlja egy három ponton alapuló közös stratégia létrehozását, a világ legjelentősebb kereskedelmi nagyhatalmai közötti olyan viták számának csökkentésére, amelyek tágabb WTO területeket is érinthetnek:

- a) a legmagasabb szinten történő formális kötelezettségvállalás a kölcsönösen elfogadott többoldalú kereskedelmi szabályok tiszteletben tartására és a WTO-bizottsági határozatok gyors és teljes körű végrehajtására vonatkozóan;
- b) megerősített politikai elkötelezettség arra vonatkozólag, hogy a WTO vitarendezési mechanizmusának alkalmazását megelőzően minden kétoldalú diplomáciai eszközt kimerítsenek, figyelembe véve a piaci szereplők és a kereskedők jogos érdekei védelmének szükségességét;

2006. június 1., csütörtök

c) mindkét partnernek fel kell ismernie, hogy a jogalkotók és a kormányok törvényes joga polgáraik egészségének és környezetének védelme, de az EU-nak és az Egyesült Államoknak biztosítania kell, hogy az e téren meglévő szabályozásuk megkülönböztetésmentes, arányos és tudományos alapú legyen a protekcionista visszaélések elkerülése érdekében, miközben megfelel a belső szabályozásoknak és az elővigyázatosság elvének;

68. kéri a Bizottságot, hogy nyújtson be jelentést az Európai Parlamentnek, amely értékeli egy formalizáltabb kétoldalú kereskedelmi vitarendezési mechanizmus előnyeit és hátrányait, figyelembe véve az EU és harmadik országok között fennálló hasonló rendszereket;

69. megállapítja, hogy az USA hatóságai által kereskedelemvédelmi ügyekben alkalmazott módszerek bizonyos esetekben jogtalan kereskedelmi akadályt képeznek, és hangsúlyozza, hogy az USA kereskedelemvédelmi eszközeinek nyilvánvalóan protekcionista alkalmazását, mint például az úgynevezett „Byrd-kiegészítést” vagy az USA acélvédelmi biztosítékait, már sikeresen kifogásolták a WTO vitarendezési rendszerében, és nem kizárólag az EU részéről;

70. üdvözli az USA Kongresszusa által elfogadott 2005-ös deficitcsökkentési törvényt, amely visszavonja a „Byrd-kiegészítést”; ugyanakkor sajnálattal tölti el, hogy egy átmeneti rendelkezés folytán a visszavonás nem lép rögtön hatályba, éppen ezért felhívja az USA kongresszusát, hogy sürgősen szüntesse meg az átmeneti rendelkezést, hogy az összegyűjtött dömping- és szubvencióellenes vámok szétosztása az egyesült államokbeli vállalkozások között ne torzítsa további évekig a versenyfeltételeket az USA piacain az importált áruk kárára;

71. ismételten aggodalmát fejezi ki az USA iparának nyújtott jelentős közvetlen és közvetett szubvenciók, védelmet nyújtó jogalkotás és adópolitika formájában megnyilvánuló kormányzati támogatások miatt; különösen hangsúlyozza, hogy a WTO panelnek és a Fellebbviteli Szervnek a Foreign Sales Corporations (FSC) rendszert illető valamennyi jelentése megállapította, hogy jogszabályai jelentős változása ellenére az USA még nem felel meg teljesen a korábbi WTO döntéseknek és a WTO Vitarendezési testülete (DSB) ajánlásainak; ezért felhívja az USA Kongresszusát, hogy hozza teljes összhangba az ún. „szétosztási” (ún. grandfathering) záradékot tartalmazó „Amerikai Munkahelyteremtési Törvényt” („munkahely-törvényt”) a korábbi WTO döntésekkel és a WTO Vitarendezési testülete (DSB) ajánlásaival;

72. üdvözli a tényt, hogy a hosszú ideje fennálló „Foreign Sales Corporations (FSC)” vita véget ért, az Egyesült Államok Kongresszusa ugyanis visszavonta a WTO-val össze nem egyeztethető, az amerikai vállalatok számára az amerikai munkahelyteremtésről szóló törvény (American Jobs Creation Act) által biztosított vállalati adókedvezményeket;

73. sajnálattal tölti el az Airbus-Boeing ügyel kapcsolatban, hogy az USA és az EU szükségtelenül belekezdett a WTO történetének valószínűleg legnagyobb, legbonyolultabb és legköltségesebb jogvitájába; felhívja mindkét felet, hogy fokozzák a legmagasabb szintű konzultációt, annak érdekében, hogy kidolgozzák azt a gyakorlati megoldást, amely elkerüli a WTO-hoz való szükségtelen folyamodást;

74. hangsúlyozza, hogy a genetikailag módosított szervezetekkel (GMO) kapcsolatos WTO ügy semmiképpen nem teszi vitássá a biotechnológiai termékek piaci engedélyezését érintő európai szabályozást; az csak az idejétmúlt biotechnológiai vizsgálati eljárást érinti, amelyet a WTO-panel eljárásának megindítása óta módosítottak;

75. üdvözli az EU döntését, hogy eleget tesz a WTO döntésének és módosítja a 2003-as, hormonokat illető szabályozását; kifejezi azt a kívánságát, hogy az USA (és Kanada), valamint az EU között fennálló, az ellenintézkedések folyamatos alkalmazására vonatkozó folyamatos nézetkülönbség megoldódjon, és sürgeti az Egyesült Államokat, hogy szüntesse meg az európai termékekkel szemben 1999 óta alkalmazott kereskedelmi szankciókat;

76. sajnálattal tölti el, hogy az USA még nem hagyott fel a „zeroing” néven ismert dömpingellenes módszer alkalmazásával, annak ellenére, hogy a WTO egyértelműen elítélte ezt a gyakorlatot az ún. ágynemű ügyben;

2006. június 1., csütörtök

77. hangsúlyozza, hogy a WTO vitarendezési rendszere központi eleme a többoldalú kereskedelmi rendszer biztonsága és kiszámíthatósága biztosításának; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy bizonyos esetekben az USA olyan megközelítést fogadott el, amely nemzetközi kötelezettségeivel nem összeegyeztethető, amikor olyan jogszabályokat alkalmaz, vagy olyan jogszabályok visszavonását utasítja el, amelyek megsértik a WTO kötelezettségeket és komoly károkat okoznak az EU és harmadik országok iparának; éppen ezért felhívja az USA Kongresszusát, hogy növelje az összhangot a WTO vitarendezés megállapításaival;

Egyéb globális témák

78. sajnálattal tölti el, hogy a monetáris és makrogazdasági témákban való együttműködés nem szerepel a „Gazdasági kezdeményezés és munkaprogramban”; ismételten aggodalmát fejezi ki az USA szövetségi költségvetése és folyó fizetési mérlege jelentős kettős hiányának a világgazdaságra gyakorolt esetlegesen veszélyes hatását illetően; ezért felhívja az Európai Központi Bankot és a Federal Reserve-öt, hogy szorosabban működjenek együtt a globális monetáris politikát és pénzügyi stabilitást érintő témákban;

79. ismételten felhívja a transzatlanti partnereket, hogy közösen értékeljék újra fejlesztési segítyezést és humanitárius segítségnyújtást érintő stratégiáikat és eszközeiket, beleértve a Bretton Woods-i intézményrendszerben való együttműködésüket, hogy ezzel javítsák az EU és az USA globális kihívásokra – különösen a szegénység csökkentésére, a fertőző betegségekre és a környezet leromlására – adott válaszainak hatékonyságát, koherenciáját és egymást kiegészítő voltát;

80. kéri a Bizottságot, hogy értékelje a jelenleg létező, az EU–USA harmadik országokban működő közös programjainak finanszírozására szolgáló finanszírozási és programozási mechanizmusokat, egy hatékonyabb és produktívabb eljárás kialakítása céljából;

81. úgy ítéli meg, hogy a „kulturális kulcs” hozzájárulhat a transzatlanti kapcsolatok megerősítéséhez és előmozdíthatja az európaiak és az amerikaiak közötti partnerséget és kölcsönös megértést;

82. felkéri az EU és az USA partnereket, hogy gazdasági kapcsolataikban vegyék tekintetbe a kultúra és az oktatás ágazatának szerepét és sajátosságait;

83. sürgeti a kultúrával (nevezetesen az audiovizuális területtel) és az oktatással kapcsolatos transzatlanti párbeszéd megindítását, amely előmozdíthatja a jó gyakorlatok és tapasztalatok rendszeres cseréjét, például az alábbi kérdésekben:

- a kalózmások és a hamisítás elleni küzdelem,
- a hang- és audiovizuális tartalmak internetes továbbadását biztosító jogi rendszerek javítása és a szerzői jogokkal és tiszteletdíjakkal való összeegyeztetése,
- az EU és USA filmművészeti örökség és termékek, nevezetesen az Amerikában kevésbé ismert európai termékek megismertetése a kölcsönös megértés ösztönzése érdekében,
- a kiegyensúlyozottabb mozifilm-forgalmazási viszonyok támogatása, amelynek révén meg lehetne akadályozni a tisztességtelen verseny vagy az erőfölénnyel való visszaélés esetleges gyakorlatát az EU bizonyos belső piacain, valamint fel lehetne számolni az európai audiovizuális termékek USA-beli terjesztésének esetleges jogi vagy gyakorlati akadályait;
- a két kontinens közötti kulturális turizmus fejlesztésére és erősítésére szolgáló mechanizmusok bevezetése;

84. az oktatás szempontjából kéri, hogy a párbeszéd főként az alábbiakra terjedjen ki:

- a szakmai képzések kölcsönös elismerésének erősítése különösen a művészeti ágakban a kulturális szereplők mobilitása és a művészi cserekapcsolatok megkönnyítése érdekében,
- a kutatás, valamint az egyetemi oktatói és hallgatói cserekapcsolatok előmozdítása azokban a tantárgyakban, amelyek hozzájárulnak az EU és az USA közötti gazdasági és tudományos kapcsolatok konszolidálásához, tekintetbe véve a felsőoktatási és szakképzési együttműködési programjukat⁽¹⁾,
- a tudásalapú társadalom alapvető fontosságának felismerése és az élethosszig tartó tanulás megerősítése;

⁽¹⁾ HL L 71., 2001.3.13., 8. o.

2006. június 1., csütörtök

85. az EK-Szerződés 133. cikkének és 151. cikkének figyelembevételével úgy véli, hogy az audiovizuális ágazat sajátos természete létfontosságúvá teszi, hogy a transzatlanti kapcsolatokat az EU kulturális és nyelvi sokszínűségének tiszteletben tartásával kezeljék; olyan megfelelő intézkedések végrehajtására hív fel e tekintetben, amelyek előmozdítják a kulturális sokféleséget és az egymásra gyakorolt kulturális hatásokat;
86. arra buzdítja az európai intézményeket, hogy keltsék fel amerikai partnerük érdeklődését az EU által a kulturális kifejezési formák sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló UNESCO-egyezmény érdekében tett lépések iránt;
87. hangsúlyozza a transzatlanti kapcsolatokra vonatkozó adatvédelmi kérdések fontosságát; megjegyzi, hogy tekintettel a transzatlanti kereskedelem bizonyos tekintetben hiányzó adatvédelemre, célszerű felmérni azokat a területeket, amelyeken a harmadik országokkal folyó információcsere jól működik (mint például a Biztonságos Menedék adatvédelmi alapelvek), a sikeres megoldások más területre történő elterjesztése érdekében;
88. üdvözli a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) új tanulmányát az EU és az USA további gazdasági integrációja előmozdításának előnyös makrogazdasági hatásairól, amelynek becslése szerint az EU és az USA között a piacra jutás, a közvetlen külföldi beruházás és kereskedelem akadályainak jelentős csökkentése 2–3,5%-os, illetve 1–3%-os egy főre jutó GDP növekedést jelentene;
89. felhív arra, hogy az EU dolgozzon ki részletesebb, átfogó tanulmányt, amely: a) megállapítja a az EU és az USA közötti kereskedelem és beruházás fennálló tarifális és nem tarifális akadályai felszámolásának következményeit; b) bizottság útján megvizsgálja, szükség esetén ex post vagy ex ante módszerrel, a szabályozási összehangolási folyamat lehetőségeit; c) értékeli az EU–USA szabályozási összehangolási vagy konvergencia folyamatának hatását harmadik országokra; d) megvizsgálja egy olyan „szabályozási híd” létrehozásának megvalósíthatóságát, amelynek ha valamely áru vagy szolgáltatás megfelel, akkor az a transzatlanti piac egész területén elfogadható;

Transzatlanti párbeszéd

90. hangsúlyozza a transzatlanti párbeszéd fontosságát az EU és az USA közötti kötelekek kialakításának elősegítésében; megállapítja, hogy a területükön folyó, nagyobb témákat érintő munka, valamint a transzatlanti kapcsolat, annak célkitűzései és tevékenységei kialakításához való értékes hozzájárulásuk által a párbeszéd mélyen beleépültek a transzatlanti döntéshozatalba és segítenek annak biztosításában, hogy a különböző területeken tett erőfeszítések ténylegesen megfeleljenek a polgárok valós igényeinek;
91. megállapítja, hogy a transzatlanti törvényhozási dialógus (TLD) segít megerősíteni és fokozni az EU és az USA interparlamentáris kapcsolatait; ismételten kiemeli a TLD és egyéb NTA párbeszéd közötti szinergiák kiépítésének szükségességét, többek között új, közösen finanszírozott csereprogramok indításával a törvényhozási dolgozók részére, valamint egy kisméretű TLD titkárság létrehozásával;
92. hangsúlyozza, hogy a transzatlanti törvényhozási dialógus 61. ülése, amelyre 2006. április 18-a és 21-e között került sor Bécsben, újból megerősítette, hogy milyen hatalmas előnyökkel járhat a partnerek számára, ha elhárulnak a transzatlanti gazdasági kapcsolatokat akadályozó korlátok, és megjegyezte, hogy az Egyesült Államok és az Európai Unió közötti kapcsolatokat a jelenlegi struktúrát az EU és az USA közötti partnerségi megállapodással helyettesítve kellene megújítani;
93. tudomásul veszi, hogy a Transzatlanti Kereskedelmi Párbeszéd (TABD) sikeresen átalakult a célból, hogy üzleti oldalról hatékonyabb információ-beacsatornázást biztosíthasson, ezzel erősítve a gazdasági partnerséget;
94. hangsúlyozza, hogy a szociális partnerek közötti transzatlanti párbeszédnek a közös témákat érintő reakciók és ajánlások kialakításában megelőzőbb jellegűnek és láthatóbbnak kell lennie; ajánlja, hogy a szociális partnerek közötti transzatlanti párbeszéd ágazatorientáltabb megközelítés segítségével koncentráljon az együttműködés kritikus területeire;

2006. június 1., csütörtök

95. megállapítja, hogy az EU–USA tudományos és technológiai együttműködési megállapodás az EU–USA tudományos kapcsolatok fejlesztésének kulcseszköze; felhív egy hivatalos transzatlanti kutatási párbeszéd létrehozására, hogy elősegítse és koordinálja a kutatási együttműködést és bizonyos meghatározott tudományos területeken a jelenlegi struktúrákon túllépő új kezdeményezéseket;

96. megállapítja, hogy a hivatalos megállapodásokon kívül létező transzatlanti párbeszédnek is hozzájárulnak az EU és az USA közötti kötelekek kialakításához; ajánlja a transzatlanti párbeszéd jelenlegi struktúráinak felülvizsgálatát és a megerősített együttműködés szempontjából ígéretes területek feltárását;

Az Európai Parlament szerepe

97. hangsúlyozza, hogy míg a gazdasági kezdeményezésben előírt feladatok elsősorban és leginkább a szabályozókat érintik, a teljes körűen integrált transzatlanti piac eléréséhez mindkét fél jogalkotóinak aktív részvétele kívánatos; hangsúlyozza, hogy az EU–USA csúcstalálkozókon szükség van a parlamenti részvétel megfelelő szintjére a parlamentnek a két végrehajtó által irányított közigazgatási folyamatba történő bevonása érdekében; felszólít arra, hogy minden egyes csúcstalálkozó előtt hívjanak össze ülést a TLD és a magas szintű csoport között a munkaprogram előrehaladására vonatkozó eszmecsere céljából;

98. felhív arra, hogy minden egyes csúcstalálkozó előtt hívjanak össze ülést a TLD és a magas szintű csoport között a kapcsolódó gazdasági kérdések és különösen a munkaprogram előrehaladására vonatkozó eszmecsere céljából;

99. ajánlja, hogy legalább az Európai Parlament elnöke és az USA Kongresszusának vezetősége vegyen részt a következő EU–USA csúcstalálkozón, és hogy általános szabályként az Európai Parlamentet és az USA Kongresszusát vonják be az EU–USA csúcstalálkozók előkészítésébe és tényleges lebonyolításába;

100. üdvözlö az Európai Parlament és az USA Kongresszus között zajló transzatlanti törvényhozási dialógus (TLD) erősítésére irányuló erőfeszítéseket, beleértve különösen egy hatékony „korai előrejelző” mechanizmus és a parlamenti bizottságok jelentéstételi rendszerének létrehozását az Atlanti-óceán mindkét partján;

101. kéri az amerikai Képviselőházat, hogy fontolja meg egy állandó delegáció felállítását a TLD folytonosságának biztosítása érdekében; ezen kívül rendszeres párbeszédet kell kialakítani az Európai Parlament és az USA Szenátusa között;

102. felszólítja illetékes bizottságát a 2007. évi költségvetés felhasználására annak érdekében, hogy Washingtonban hozzanak létre állandó EP-tisztviselői álláshelyet a Parlament saját tevékenységeinek megfelelő intézményesítése, valamint az EP és az USA kongresszusa közötti megfelelőbb kapcsolattartás érdekében;

*

* *

103. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányának és parlamentjének, illetve az Amerikai Egyesült Államok elnökének és kongresszusának.

P6_TA(2006)0240

Az euróövezet kibővítése

Az Európai Parlament állásfoglalása az euróövezet kibővítéséről (2006/2103(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 121. cikkére,
- tekintettel a Bizottságnak az „Államháztartás a Gazdasági és Monetáris Unióban – 2005” című közleményére (COM(2005)0231),